

Иван Вазов

Битоля

Пак ще те вземем, о Битоля скъпа,
наша ти беше, и пак ще да бидеш!
Скоро пак знамето наше ще видиш,
Черна не залудо кръв я окъпа.

Няма да станеш на вълци котило!
Няма духът Самуилов да плаче!
Новото иго по-мъчно се влачи:
да щем за тебе и драго, и мило.

Бурно сърце ни за тебе днес бие,
Битоля родна, и кръв го облива,
то се от мъка болезнено свива:
чакай ни, Битоля, идеме ние!

7 януари 1917 г.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4580>]